

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/71/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611209738
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5611209738.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: Ing. A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX K., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Lýdiou Ráckovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom Lichnerova 72, 903 01 Senec, proti odporcom: 1./ E. Š., C. C. XXX/X, XXX XX F. X, Č. Q., Š. X. Č., X./ N. F., H.. XX.XX.XXXX, C. H.. M.. B.. K. XXXX/XX, XXX XX F. Z., Š. X. K., X./ A. D., H.. XX.XX.XXXX, C. XXX XX N.Á. C. XXX, Š. X. K., X./ A. L., H.. X.X.XXXX, C. H. XXX, XXX XX C., Š. X. K., X./ R. C., H.. X.XX.XXXX, C. XXX XX P. - C. XX, Č. Q., Š. X. Č., X./ A. E., H.. XX.X.XXXX, C. K. E., E. XXXX/X, XXX XX E., Š. X. K., X./ Ž. C., H.. XX.X.XXXX, C. C. XXX/XX, XXX XX F. D., Š. X. K., X./ L. A., H.. XX.X.XXXX, C. C. XXX/XX, XXX XX F. D., Š. X. K., X./ R. Z., H.. XX.X.XXXX, C. Z.. Q.T. XXX/X, XXX XX F. D., Š. X. K., XX./ A. Ž., H.. X.X.XXXX, C. XXX XX D. XXX, Š. X. K., XX./ K. Ž., C. XXX XX D. XXX, Š. X. K., odporcovia 2./, 3./, 7./ - 9./ zastúpení Mgr. Martinom Čižmárom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, t a k t o

rozhodol:

Súd u r č u j e, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese Liptovský Mikuláš, v obci Vyšná Boca, zastavané územie obce, v kat.úz. N. C. a to parc.č. 1283/2 o výmere 41m² - zastavaná plocha, vytvorená rozdelením parc.č. 1283 o výmere 86m² - zastavanej plochy, parcela registra „C“ katastra nehnuteľností vedenej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra F. Z. na LV č. XXX a to Geometrickým plánom Jána Duriša - GEOPLÁN, Liptovský Hrádok, č. plánu 86/2006 zo dňa 22.11.2006, overeným Správou katastra F. Z. pod č. 992/2006 dňa 8.12.2006, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku a budovy bývalej maštale bez súpisného čísla, postavenej na parc.č. 1283/1, vytvorenej Geometrickým plánom Jána Duriša - GEOPLÁN, Liptovský Hrádok, č. plánu 86/2006 zo dňa 22.11.2006, v katastri nehnuteľnosti nezapísanej.

Súd žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti parc.č. 1283/1 o výmere 45m², vytvorenej rozdelením parc.č. 1283 o výmere 86m² - zastavaná plocha, parcela registra „C“ katastra nehnuteľností vedenej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra F. Z. na LV č. XXX a to vyššie uvedeným Geometrickým plánom z a m i e t a.

Súd konanie o určenie vlastníckeho práva k parc.č. 1282/2 o výmere 159m² - trvalé trávne porasty, vytvorenej odčlenením od parc.č. 1282 o výmere 2191m² - trvalé trávne porasty, parcela registra „C“ katastra nehnuteľností vedenej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra F. Z. na LV č. XXX a to vyššie uvedeným Geometrickým plánom z a s t a v u j e.

Súd konanie proti odporcom 4./, 5./ z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov konania a to navrhovateľ a odporcovia 1./ - 3./, 6./ - 11./ nemajú právo na náhradu trov konania.

Súd navrhovateľovi, odporcom 4./, 5./ náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 10.10.2011 sa navrhovateľ, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Liptovský Mikuláš, obci Vyšná Boca - zastavané územie v obci, v kat.úz. N. C., parc.č. 1282/2 o výmere 159m² - trvalý trávny porast vytvorený odčlenením od parc.č. 1282 o výmere 2191m² - trvalý trávny porast, parcela registra „C“ katastra nehnuteľností vedenej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra F. Z. na LV č. XXX a to geometrickým plánom Jána Duriša - GEOPLÁN, Liptovský Hrádok, č. plánu 86/2006 zo dňa 22.11.2006, overeným Správou katastra Liptovský Mikuláš pod č. 992/2006 zo dňa 8.12.2006; parc.č. 1283/1 o výmere 45m² - zastavaná plocha a parc.č. 1283/2 o výmere 41m² - zastavaná plocha, obe parcely vytvorené rozdelením parc.č. 1283 o výmere 86m² - zastavanej plochy, parcela registra „C“ katastra nehnuteľností vedenej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra F. Z. na LV č. XXX a to geometrickým plánom Jána Duriša - GEOPLÁN, Liptovský Hrádok, č. plánu 86/2006 zo dňa 22.11.2006, overeným Správou katastra Liptovský Mikuláš pod č. 992/2006 zo dňa 8.12.2006 a budovy bývalej maštale bez súpisného čísla na parc.č. 1283/1 vytvorenej citovaným geometrickým plánom, v katastri nehnuteľností nezapísanej a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že v pozemnoknižnej vložke č. 16, kat.úz. N. C. k 30.3.1964, do kedy sa evidovali vlastnícke práva k pozemnoknižnej vložke zápisy vlastníctva k nehnuteľnosti parc.č. 1282 o výmere 2190m² - lúka v hone u starého mlyna a parc.č. 1283 o výmere 86m² - maštaľ v hone u starého mlyna svedčili K. D., rod. L. v 1/4-ine, M. D. (M.) v 1/4-ine, Z. D., rod. D. (manželka M. D. M.) v 1/4-ine podielu a M. D., Z. C. každému v podiele 1/8-ine. V súčasnosti sú spoluvlastníkmi nehnuteľnosti titulom dedičskej postupnosti odporcovia 1./ - 11./ Z. C. sa narodila XX.X.XXXX a zomrela 6.6.1973. Jej dedičský podiel nebol v pôvodnom konaní prejednaný. Podľa zistených informácií dedičkami po nej boli dcéry: G. Ž., zomr. 7.7.1982 a P. R., zomr. 9.5.2000. Dedičkami po neb. G. Ž., podľa právoplatného osvedčenia o dedičstve 7D/647/2004, Dnot./289/2004, boli odporcovia 10./, 11./ Dedičkami po neb. dcére P. R., podľa právoplatného osvedčenia o dedičstve 7D/64/2004, Dnot./51/2004 zo dňa 16.3.2004 boli odporcovia 7./ - 9./ Ďalej sú na LV vedení E. Š. (odporkyňa 1./), N. F. (odporkyňa 2./), A. D.ich (odporca 3./) každý z podielu 5/24-in. Všetci títo traja odporcovia nadobudli dedičskou postupnosťou dedičské podiely pôvodne patriace M. D., Z. D., každému 1/4-ina a M. D. 1/8-ina, spolu 5/8-in. M. D. zomrel 18.6.1955. Jeho dedičské podiely nadobudla pozostalá manželka Z. D.. Po úmrtí Z. D. dňa 25.12.1972 dedičské podiely jej neb. manžela 3/8-iny a vlastný podiel 2/8-iny zdedila G. D., nar. XX.X.XXXX. Táto zomrela 24.3.1980. Dedičské konanie sa viedlo na Štátnom notárstve v Liptovskom Mikuláši pod D/437/1980. Dedičmi po nej sa stali jej tri deti: odporcovia 1./ - 3./ Pod por.č. 5 je na LV vedený A. L. s podielom 1/4-ina, ktorý zomrel v r. 2011. Predmetný spoluvlastnícky podiel pôvodne podľa pozemnoknižnej vložky č. 16 vlastnila K. D., ktorá zomrela v januári 1957. V jej dedičskej veci, podľa právoplatného uznesenia Štátneho notárstva v Liptovskom Hrádku č. D/89/1957-10 zo dňa 7.6.1957, spoluvlastnícky podiel 1/4-ina zdedila B. L., nar. X.X.XXXX, ktorá zomrela 11.2.1984. Podľa právoplatného rozhodnutia Štátneho notárstva v Liptovskom Mikuláši č. D/233/1984-13 zo dňa 13.3.1984 podiel 1/4-inu na daných nehnuteľnostiach zdedil po neb. B. L. syn poručiteľky A. L., nar. XX.X.XXXX, ktorý je zapísaný na LV. Dedičmi po ňom sú odporcovia 4./ - 6./ Navrhovateľ v r. 1980 nadobudol spoluvlastnícky podiel 1/4-ina na nehnuteľnostiach v kat.úz. N. C., parc.č. 241/1 o výmere 200m² - zastavané plochy a nádvorja, parc.č. 241/2 o výmere 326 - záhrada a na rozostavanej rekreačnej chate parc.č. 241/1 (toho času súp.č. 4), ktorý mu bol zapísaný na LV č. XXX, kat.úz. N. C.. Následne nadobudol aj zvyšné podiely, takže nehnuteľnosť vlastní v celosti. Keďže navrhovateľ v r. 1980 nadobudol spoluvlastnícky podiel, vstúpil do práv stavebníka rozostavanej rekreačnej chaty. K stavbe nemal vlastný skladový priestor na uskladnenie materiálu. V tom čase v uličnej línii, na susednom pozemku, stála stará maštaľ, ktorú sa aj s časťou pozemku rozhodol na daný účel kúpiť. V r. 1982 mu ako jediná užívateľka a súčasne vlastníčka daných nehnuteľností sa predstavila B. L.. Navrhovateľ a B. L. sa dohodli na odplatnom prevode nehnuteľnosti za kúpnu cenu 3.000 Kčs. Predmetom bola konkrétne maštaľ s pozemkom pod ňou a pozemok okolo maštale o výmere 2 áre. Vlastníčka B. L. podala spoločne s navrhovateľom na Miestny národný výbor vo Vyšnej Boci žiadosť o súhlas s predajom nehnuteľností zo dňa 14.6.1982, ktorú Miestny národný výbor prejednal a prípisom zo dňa 31.8.1982 jej doručil na vedomie obsah uznesenia prijatého radou Miestneho národného výboru, v zmysle ktorého bol k prevodu nehnuteľností daný súhlas. Následne B.F. L. ako predávajúca uzavrela s navrhovateľom dňa 23.3.1983 Kúpnu zmluvu pojatú do listiny označenej ako „Dohoda“. Od uzavretia predmetného právneho úkonu navrhovateľ vstúpil do držby a užívania predmetných nehnuteľností a takto v dobrej viere ako svoje vlastné ich doposiaľ

užíva. Po viac ako 12-ročnej nepretržitej a nerušenej držbe nehnuteľností však zistil, že jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nie je v katastri nehnuteľností zapísané a že listiny, ktorými disponuje, nie sú spôsobilé na zápis jeho vlastníckych práv do katastra nehnuteľností. Zistil, že predávajúcou, svedkyňami aj Miestnym národným výborom vo Vyšnej Boci nebol náležite informovaný o rozsahu vlastníckeho práva predávajúcej B. L., o ktorej vyšlo najavo, že nebola výlučnou vlastníčkou nehnuteľností a že mu táto predala aj spoluvlastnícke podiely patriace ďalším spoluvlastníkom. Zistil, že B. L. vlastnila v skutočnosti iba spoluvlastnícky podiel 1/4 a že neoprávnene disponovala aj s podielmi ostatných spoluvlastníkov v rozsahu 3/4. O identite ďalších spoluvlastníkov však navrhovateľ ani naďalej nemal vedomosť a to pre absenciu zápisov v katastri nehnuteľností až do roku 2011. Ešte v rokoch 2008-2009 bol na liste vlastníctva uvedený iba A. L. s podielom 1/4-ina, čo je zrejmé z identifikácie parciel z 25.11.2009. V r. 2010 bol z titulu ROEP vykonaný zápis vlastníkov do listu vlastníctva na 100%. Ďalším dôvodom, pre ktorý sa navrhovateľ nemohol už dodatočne uchádzať o obstaranie zápisu bola prekážka spočívajúca vo formálnych vadách listiny, ktoré zase pre úmrtie B. L. už nemal možnosť odstrániť. V dohode sa omylom uvádza, že ide o maštal' na parc. č. 1282, hoci táto je v skutočnosti na parc. č. 1283. Pod tieto nezrovnalosti sa podpísal zjavne vtedajší vek predávajúcej B. L., ktorá mala 79 rokov. Navrhovateľ mal snahu svoje vlastníctvo riadne usporiadať. Konanie vedené na tunajšom súde pod 8C 23/2008-29 sa skončilo neúspechom, pretože súd podanie navrhovateľa ako neúplné odmietol. Po náročnom a zdĺhavom zisťovaní dotknutých osôb a potrebných podkladov boli odporcovia 1./ - 11./ listami oslovení so žiadosťou o vyjadrenie sa k vydržaniu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Z ich odpovedí vyplynulo, že s vydržaním nesúhlasia a popierajú tvrdenia navrhovateľa. Navrhovateľ mal od 23.3.1983 nehnuteľnosti počas vydržacej doby nasledujúcich 10 rokov, do 23.3.1993 v nerušenej a dobromyseľnej držbe. Dôsledkom týchto právnych skutočností splnil podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva k nim. Určením vlastníctva sa vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predíde sa ďalším možným súdnym, či iným sporom.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 4C/71/2011-77 zo dňa 2.11.2011 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcom 1./ - 11./ zbúrať nehnuteľnosť v okrese Liptovský Mikuláš, v obci Vyšná Boca, v kat.úz. N. C. a to budovu bývalej maštale bez súpisného čísla na parc.č. 1283, parcela registra „C“ katastra nehnuteľností vedenej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra Liptovský Z. na LV č. XXX, až do vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/71/2011.

V priebehu konania zoberal navrhovateľ, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, svoj návrh späť v časti čo do určenia vlastníckeho práva k novovytvorenej parc. KN 1282/2 o výmere 159m² - trvalý trávny porast, vytvorenej odčlenením od parc.č. 1282 o výmere 2191m², zapísanej na LV č. XXX, kat.úz. N. C., Geometrickým plánom č. 86/2006 a žalobu voči odporcom 4./ a 5./, nakoľko dedičkou spornej nehnuteľnosti po neb. A. L. sa medzičasom stala odporkyňa 6./, ktorá zdedila celý poručiteľov podiel 1/4.

Právna zástupkyňa navrhovateľa trvala na podanej žalobe v zmysle jej čiastočného späťvzatia. Uviedla, že od uzavretia dohody navrhovateľ získal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vydržaním podľa ust. § 134 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ bol dobromyseľný, predmetné nehnuteľnosti má v nerušenej držbe viac ako desať rokov. O tom, že predmetná nehnuteľnosť je v podielovom spoluvlastníctve sa navrhovateľ dozvedel oveľa neskôr. Dokonca to odobril národný výbor uznesením bez toho, aby navrhovateľa na to upozornili. Pokiaľ sa týka maštale, táto je zapísaná v PK vložke 16 Vyšná Boca, čiže zrejme senník už bol postavený pred r. 1932. V čase uzavretia „Dohody“ dňa 23.3.1983 bolo podielové spoluvlastníctvo upravené v Občianskom zákonníku v ust. § 138 ods. 1, ktoré platilo do 31.12.1991. Vtedajší dotknutí spoluvlastníci sa mohli dovolať voči B. L. neplatnosti ňou uskutočneného predaja nehnuteľnosti nad rámec jej vlastníckeho práva v lehote do 31.3.1986. Keďže sa tak nestalo a je zanedbateľné z akého dôvodu, či preto, že o právnom úkone nevedeli alebo vedeli a svoje právo nevyužili, majú za to, že právny úkon zostal platne uzavretý. Pokiaľ sa týka námietky, že právny úkon nebol uzavretý v predpísanej forme, táto písomná forma bola dodržaná. Je pravda, že listina má určité vady. Pre prípad, že by pre tieto vady alebo iné skutočnosti mohla byť listina posúdená ako neplatná, nejde o skutočnosti, ktoré by vylučovali nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Keby bola listina právne perfektná, bol by dodržaný vtedajší úradný postup, dnes by sa vec neriešila v súdnom konaní. Je pravda, že v čase uzavretia dohody Občiansky zákonník neupravoval ani vydržanie, dokonca ani

držbu. Vydržanie vlastníctva a držba boli zavedené novelou Zákonom č. 131/1982 Zb., ktorý nadobudol účinnosť 1.4.1983. Uplynutie doby dobromyseľnej držby sporných nehnuteľností neskončilo v období do 31.12.1992, ale až v období za účinnosti novelizovaného Občianskeho zákonníka Zákonom č. 509/1991 Zb., ako je v žalobe uvedené až 24.3.1993. Popieranie kúpy akejkolvek časti pozemku svedkyňou, uzavretia Kúpnej zmluvy F. L. a pôvodne aj kúpy maštale je potrebné považovať za výpoveď čisto účelovú. Vo svojej výpovedi sama priznala, že sama písala, aj koncipovala žiadosť o povolenie predaja maštale a dohodu. V žiadosti uviedla kúpu maštale s výmerou 40m² a prístupu k maštali 20m² - parc.č. 1283 - 86m². V dohode napísala kúpu maštale a pozemku o výmere 2 árov okolo maštale, čo je až 200m². Rozhodne sa nemôže jednať o úzku uličku o šírke asi 0,50m od maštale na diely č. 13. Absolútne je nelogické a v rozpore s uvedenými listinami je aj jej tvrdenie, že sa maštal kupovala bez pozemku, keď notoricky známou skutočnosťou je, že stavba sa kupuje aj s pozemkom, ak je vlastníkom totožný a F. L. sa prezentovala ako vlastníčka maštale, aj pozemku pod maštalou, pričom parcelné číslo, ako aj výmera tejto parcely - 86m² bola do žiadosti doplnená národným výborom a s týmito údajmi bol navrhovateľ ako kupujúci oboznámený a takisto ich aj akceptoval, popri ešte navyše plochy uvedenej v dohode.

Navrhovateľ vo svojom ústnom prednese na pojednávaní, ako aj v písomnom vyjadrení doručenom súdu, uviedol, že predmetné nehnuteľnosti kúpil v r. 1983. Vtedy tam bola iba maštal postavená na parc.č. 1283, senník tam nebol vôbec. On začal stavať rekreačnú chatu vo Vyšnej Boci koncom 70-tych rokov. Predmetnú maštal v tom čase neužíval nikto, bola takmer prázdna. Užíva ju dodnes. Mal tam uskladnený stavebný materiál, nábytok, dosky. B. L. vyplatil kúpnu cenu. Bola tam prítomná aj dcéra F., aj ďalší svedok. Dane platiť nemôže, nakoľko to doteraz nemá napísané na neho. Len v r. 2011 sa mu podarilo zistiť všetkých účastníkov, keď do r. 2009 bol na LV zapísaný len A. L. v podiele 1/4-ina, viac nik. Začal viesť rozhovory s p. B. v r. 1982. Ona v žiadosti o povolenie predaja maštale uvádzal len prístup k maštali, okolo 20m². Neskôr jej povedal, že má záujem kúpiť aj väčší pozemok., aby sa tam dalo parkovať, ale nie bez navezenia materiálu. Preto kúpil aj priestor okolo maštale. On myslel automaticky, že kupuje aj pozemok pod maštalou. Pani B. vystupovala ako výlučná vlastníčka. Pripúšťa, že tam bol senník. Je možné, že sa zbúral v 90-tych rokoch. Všetky tri doklady: Žiadosť o povolenie predaja, ako aj Dohodu a Povolenie národného výboru písala strojom F. L.. Čo sa týka tých 20m², ktoré sa uvádzajú v žiadosti o povolenie predaja maštale, on chcel kúpiť priestor pred vchodom do maštale. On tam žiadal o nejaký priestor a ona sa rozhodla odpredať mu tých 20m². Pani F. L. a pracovníčka MNV N. Š. to potom dopísali na Žiadosť, teda o akú parcelu sa jedná a aj jej výmeru. Na základne súhlasu MNV p. B. L. súhlasila ešte s ním navrhnutým väčším priestorom. Ona k maštali nikdy nešla. On kúpil maštal v rozmere zrubu. Reálne užíval priestor pred maštalou, okolo maštale, nakoľko ju opravoval. Jemu bolo zamlčané, že predajca B. L. nebola jediným vlastníkom nehnuteľností a išlo aj o utajovanie neznámeho vlastníka s podielom 12,5%. Dozvedel sa o tom, že predmetná nehnuteľnosť bola v podielovom spoluvlastníctve, na rozhraní rokov 1998-1999, keď zomrel p. N. D.. Tušil to už pol roka predtým. Zastavaný pozemok parc.č. 1283 užíval 29 rokov. Pozemok je vedený ako zastavaný. Čo sa týka MNV, už vtedy sa pod pojmom maštal, malo na mysli celý pozemok, preto tam dali tých 86m².

Právny zástupca odporcov 2./, 3./, 7./ - 9./ s návrhom nesúhlasil. Navrhol ho ako nedôvodný zamietnuť. Do smrti K. D., rod. L., zomr. r. 1957, pôvodnej spoluvlastníčky dotknutej 1/4-iny a ostatných spoluvlastníkov predmetných nehnuteľností nedošlo k žiadnej dohode o zrušení a vyporiadaní vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, ani k reálnemu rozdeleniu ich vlastníctva. Pokiaľ by k tomu došlo vrámci komasácie, bola by táto zmena premietnutá do PK vložky č. 16 Vyšná Boca. Ani v neskoršom období nedošlo pred dedičkami K. D., rod. L., resp. medzi jej dcérou B. L., resp. dcérou B. L. F. L. a ostatnými spoluvlastníkmi k dohode o rozdelení vlastníckeho práva. Spoluvlastníctvo dotknutých osôb nebolo zrušené, ani vyporiadané žiadnym úkonom, ani reálnou deľbou. Na parc.č. 1283 bola, aj je v súčasnej dobe, postavená dotknutá stavba maštale. Táto bola zapísaná aj v PK vložke č. 16. Na parc.č. 1282 stála iná stavba, ktorá slúžila ako senník. Táto v súčasnej dobe neexistuje. V neskoršom období, teda v 60-tych a začiatkom 70-tych rokov minulého storočia, sa spoluvlastníci dotknutých pozemkov, stavieb, dohodli na spôsobe užívania, teda účitku nehnuteľnosti, avšak bez zmeny vlastníckych vzťahov a to tak, že B. L. začala užívať maštal na parc.č. 1283 a ostatní spoluvlastníci spoluvlastnícky podiel, dokopy 3/4-iny, užívali pozemok parc.č. 1282 a na ňom postavenú stavbu senníka. Ostatní spoluvlastníci, ani ich právni nástupcovia, nikdy nepreviedli svoje spoluvlastnícke podiely na navrhovateľa a B. L. nedali ani súhlas na prevody ich podielu v prospech navrhovateľa. Dokonca nemali ani vedomosť o uzatvorení dohody, ktorú mala B. L. s navrhovateľom. Predmetné nehnuteľnosti od počiatku neboli spôsobilé vydržania, nakoľko podľa ust. §

140 Občianskeho zákonníka platného k 23.3.1983, inštitút vydržania, nebol známy. Tento bol zavedený až novelou od 1.4.1983. Podľa ust. § 134 Občianskeho zákonníka platného ku dňu 23.3.1983, podľa ods. 2 k Zmluve o prevode nehnuteľností je potrebná aj registrácia Štátnym notárstvom. Namietajú dobromyseľnosť navrhovateľa. Odporcovia sa naďalej cítia ako vlastníci predmetných nehnuteľností. S čiastočným späťvzatím návrhu súhlasia. Právny úkon nespĺňa formálne a obsahové náležitosti právneho úkonu. Nie je vymedzená kúpna cena, zmluvné strany, čo má za následok neplatnosť tohto právneho úkonu. V súhlase národného výboru nebol zahrnutý žiadny pozemok. Aj preto sú tu pochybnosti o dobromyseľnosti navrhovateľa, ktorý sa dlhodobo nesprával ako vlastník, aj čo sa týka povinností z toho vyplývajúcich, keď daň z nehnuteľnosti doposiaľ platí odporca 3./.

Odporkyňa 1./ vo svojej písomnom vyjadrení doručenom súdu (č.l. 139 spisu) uviedla, že B. L., rod. D. a Z. D., rod. D. boli sestry. M. D. a Z. C., rod. D. boli súrodenci. Ako sa sestry Z. a B. vydali na Vyšnú Bocu dostali parcely vedľa seba. Tú parcelu, čo bol senník, obrábala od r. 1911, ako sa vydala a to trvá dodnes. Škoda, že sa to rozdeľovalo len ústne a nie v katastri. Ved' ani mama G. D. nevedela, že okrem jej otca to vlastní aj jeho sestra Z.Q. C.. Ved' na to si nenárokovali ani jej dcéry G. Ž. a P. R.. Na Boci žila od r. 1981. Vie, že v tom senníku mala materiál aj P. X.. Bola veľká chyba, že navrhovateľovi pomohli.

Odporkyňa 2./ uviedla, že B. L. bola sestrou ich starej mamy. Oni nevedeli o tom, že mala predať nejaké nehnuteľnosti navrhovateľovi. Maštal' užívala B., oni užívali senník na parc.č. 1282. Keď sa išiel senník váľať, F. spomenula, že navrhovateľ tam má uskladnené nejaké veci. Spomínala, že je tam dohoda, že tam môže tie veci mať. K vlastníckym vzťahom sa nevyjadrila. Novovytvorenú parc.č. 1282/2 užíva odporca 3./ K. D. mala dve deti: B. L. a Z. D., čo bola manželka M. D.. Z. D. a M. D. mali dcéru G., čo bola jej mama a mama jej súrodencov: odporcov 1./ a 3./ Z. C. bola sestrou M. D.. Ten M. D., ktorý je vedený v PK vložke pod por.č. 3 a 5 je tá istá osoba. Čo si pamätá ako dieťa, už tam stáli aj maštal', aj senník. D. užívali senník už keď ona bola dieťa. L. zase maštal'. Ich prastará mama K. bývala na K. C.. Obe dcéry sa privydali na Vyšnú Bocu. Vtedy im ona podelila pozemky, aby mali bližšie k domom, kde bývajú. Bolo to vtedy, keď sa obe vydali. Mama sa narodila v r. XXXX. Už sa narodila v manželstve M. a Z.. Ona, čo si pamätá v r. 1957, keď zomrela K. D., humno, aj maštal' stáli.

Odporca 3./ uviedol, že navrhovateľ mal uskladnené veci v senníku. Potom sa začal váľať, tak mu povedal, aby sa dohodol s B. a veci si umiestnil tam. Toto povedal jeho otec, ktorý už nežije. Ako sa dohodol s B., to on nevie.

Odporcovia 4./ - 6./ uviedli, že ich otec A. L. zomrel 11.11.2011 ako vdovec. B. bola ich stará mama, mala dve deti: ich otca A. a dcéru F.. Vedia o tom, že ich stará mama B. v r. 1983 dala do vlastníctva navrhovateľovu maštal' a 20m² pozemku na spotrebný materiál, nič viac. Im o tom hovoril otec. B. hovorila, že pánovi inžinierovi treba pomôcť. On za maštal' a za pozemok o výmere 20m² zaplatil cez 3.000 Kčs. Stará mama bola žena dobromyseľná, v dobrej viere maštal' dala navrhovateľovi do užívania, nebola dementná. Nikdy mu nebol pozemok odpredaný, len daný do užívania.

Odporcovia 7./ - 10./, odporkyňa 10./ aj ako splnomocnená zástupkyňa odporcu 11./, uviedli, že sú dedičia po neb. Z. C., ktorá mala dve dcéry: G. a P.. Predmetnú maštal' neužívajú, nevedia sa vyjadriť k vlastníckym vzťahom. Pani B. bola z rodiny. Oni sú spoluvlastníci lúky toho pozemku.

Svedkyňa F. L. uviedla, že je dcérou B. a B. L.. Z. D. bola sestra jej mamy. Oni si to podelili, takto to užívali roky rokúce. Mamička vlastnila maštal', kde má teraz navrhovateľ poukladané veci. Z. D. vlastnila tú maštal', ktorá sa musela zbúrať. Oni si to takto podelili hneď na začiatku. Keď si navrhovateľ chcel uskladniť materiál do maštale, už chatka bola postavená. Ing. L. nebol vlastný otec navrhovateľa, jeho prvá žena zomrela, potom si zobral jeho mamičku. On chcel, aby mu bola poskytnutá jedine maštal', aby si mal kde uskladniť materiál. Aj sa to vybavovalo na národnom výbore. Užíva ju dodnes. Nie je to úradnou zmluvou, len dohodou. Oni mu maštal' zobrať nechcú. Jej mama si potom žiadne nároky na maštal' nikdy nerobila. Oni boli ešte takí dobrí, že mu dovolili, aby sa mohol do maštale dostať. Dohoda sa písala u nich doma na stroji. Podpísali to všetci štyria. Maštal' bola odpredaná, preto oni si nerobia žiadne nároky, ale o pozemkoch nebola žiadna reč, ale nejako do maštale chodiť musí. Nedal žiadne

peniaze za pozemky, len za maštaľ. Jej mama pri uzatváraní dohody vystupovala ako majiteľka. Dohodu skoncipovala ona. Nemala žiadne právne podklady. Bola vyplatená len maštaľ. Predmetom Zmluvy bola len maštaľ a prístup k nej. Ona vybavovala všetky majetkové veci. Pozemok nekupoval, bolo to len za užívanie.

Okrem výsluchu účastníkov konania a svedkyne, súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom listín založených v spise, vykonal ohliadku na mieste samom dňa 5.4.2012 (zápisnica z ohliadky na č.l. 123 spisu), vyhotovil fotodokumentáciu (č.l. 125 - 130 spisu), oboznámil sa s Dohodou uzavretou medzi B. L. a navrhovateľom zo dňa 23.3.1983 (č.l. 40 spisu), so Žiadosťou o povolenie predaja maštale zo dňa 14.6.1982 (č.l. 38 spisu), s uznesením č. 61/82 Miestneho národného výboru vo Vyšnej boli zo dňa 31.8.1982 (č.l. 39 spisu), ako aj s obsahom pripojených dedičských spisov Okresného súdu Rožňava 12D/164/2010, Okresného súdu Liptovský Mikuláš 7D/647/2004, 7D/64/2004 a s obsahom ostatných listín založených v spise.

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, aj vo vzájomnej súvislosti, súd zistil tento skutkový a právny stav:

Z výpisu z pozemnoknižnej vložky 16 kat.úz. N. C. (založená v prílohovej obálke spisu na č.l. 13 spisu) mal súd za preukázané, že pozemnoknižným vlastníkom nehnuteľností lúka v hone u Starého mlyna parc.č. 1282 a maštaľ v hone u Starého mlyna postavená na parc.č. 1283 o výmere 86m² boli vdova Z. D., rod. L. v podiele 1/4, K. D., rod. L. v podiele 1/4 právnym titulom dedenia a na základe skutočnej držby, M. D. M. v podiele 1/4 a jeho manželka Z., rod. D. v podiele 1/4, obaja právnym titulom dedenia a na základe skutočnej držby a spoluvlastnícky podiel po Z. D., rod. L. na základe dedičského rozhodnutia D/37/1935 nadobudol M. D. v podiele 1/8 a Z. C., rod. D. v podiele 1/8. Výsluchom odporcov bolo zistené, že pôvodní pozemnoknižní vlastníci Z. D. a M. D. boli manželia a zároveň bratrance. Pôvodná pozemnoknižná vlastníčka Z. D., rod. L. a K. D., rod. L. boli potom zrejme sestry. K. D., rod. L. mala dve dcéry: B. L., rod. D. a Z. D., rod. D. Z. D., rod. L. mala dve deti: M. D. (manžela Z. D., rod. D.) a Z. C. Z. D., rod. D. a M. D. mali dcéru G., ktorá je matkou odporcov 1./ - 3./ Z. C. a M. D. boli súrodenci. K. D., rod. L. zomrela v januári 1957 (dedičské rozhodnutie založené v spise na č.l. 32 spisu), na základe uznesenia Štátneho notárstva v Liptovskom Mikuláši D/89/1957-10, právoplatným 23.7.1957, dedičkou nehnuteľností parc.č. 1282 a parc.č. 1283 po neb. K. D. bola B. L., rod. D., ktorá zomrela 11.2.1984. Na základe rozhodnutia Štátneho notárstva v Liptovskom Mikuláši D/233/1984-13 zo dňa 13.3.1984, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.5.1984 (č.l. 34 spisu), okrem iného preberateľom rolí a lúk vedených v PK vložke č. 16, kat.úz. N. C. sa stal A. L., nar. XX.X.XXXX. A. L. zomrel dňa 11.11.2010 a ako vyplýva z pripojeného dedičského rozhodnutia Okresného súdu Rožňava 12D/164/2010-57 zo dňa 27.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.1.2012, okrem iného nehnuteľnosti zapísané v kat.úz. N.Š. C. na LV č. XXX, parc. reg. C 1282 - trvalé trávne porasty o výmere 2191m² a parc.č. 1283 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 186m² nadobudla odporkyňa 6./ A. E., z ktorého dôvodu potom aj navrhovateľ zobral späť žalobu voči odporcom 4./ a 5./.

Pozemnoknižná vlastníčka Z. C., rod. D. sa narodila dňa XX.X.XXXX, zomr. 6.6.1973 (úmrtný list na č.l. 19 spisu). Výsluchom účastníkov konania bolo zistené, že ako dedičia po nej prichádzajú do úvahy G.F. Ž., rod. C., nar. XX.X.XXXX, zomr. 7.7.1982 a P. R., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, zomr. 9.5.2000. Dedičmi po neb. G. Ž., zomr. 7.7.1982, na základe osvedčenia o dedičstve 7D/647/2004-38 zo dňa 20.11.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.12.2007 (č.l. 20 spisu) sú odporcovia 10./, 11./ Ako právni nástupcovia po neb. P. R., zomr. 9.5.2000, na základe osvedčenia o dedičstve 7D/64/2004-40 zo dňa 16.3.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1.4.2004 (č.l. 24 spisu) prichádzajú do úvahy odporcovia 7./ - 9./.

Vlastnícke právo po ďalších pozemnoknižných spoluvlastníkoch Z. D. v podiele 1/4 a M. D. v podiele 1/4 + 1/8 (ktoré získal dedičstvom po svojej neb. matke Z. D., rod. L.) získala jediná dcéra G., keď M. D., nar. XX.X.XXXX zomrel 18.6.1955 (úmrtný list na č.l. 28 spisu) a Z. D. zomrela 25.12.1972. Dedičským rozhodnutím Štátneho notárstva v Liptovskom Mikuláši č. D/31/1973 - 14 zo dňa 22.5.1973, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.5.1973 (č.l. 29 spisu) sa stala jedinou dedičkou po poručiťke zo zákona dcéra G. D., rod. D., nar. XX.X.XXXX v celosti s tým, že nehnuteľnosti zapísané v PK vložke č. 16, kat.úz. N. C. boli v užívaní socialistického sektora. G. D. bola matka odporcov 1./ - 3./ Ako vyplýva z

potvrdenia tunajšieho súdu (č.l. 31 spisu) zo dňa 10.2.2010 dedičské konanie po nebohej sa viedlo pod D/437/1980 a následne náhradné dedičské konanie sa viedlo pod D/693/2010, ktoré dedičské konanie bolo právoplatne ukončené vydaním osvedčenia o dedičstve zo dňa 19.9.2000, právoplatným 5.10.2000.

V súčasnej dobe sú uvedené pozemky vedené na LV č. XXX Katastrálneho úradu Ž., Správa katastra F. Z., pre okres: F. Z., obec a kat.úz.: N. C. ako parc.č. 1282 - trvalé trávne porasty o výmere 2191m² a parc.č. 1283 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 86m² (č.l. 145 spisu). Ako vlastníci sú vedení: Z. C. v podiele 1/8-ina, odporkyňa 1./ v podiele 5/24-in, odporkyňa 2./ v podiele 5/24-in, odporca 3./ v podiele 5/24-in, odporkyňa 6./ v podiele 1/4-ina.

Podľa ust. § 865 ods. 3 Občianskeho zákonníka do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

Podľa ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa ust. § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

Podľa ust. § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa ust. § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa ust. § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

V súdenom prípade sa navrhovateľ domáhal určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam titulom vydržania. Vydržanie je osobitný, originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Okrem spôsobilého predmetu vydržania ďalším predpokladom nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním je uplynutie zákonom stanovenej vydržacej doby, oprávnenosť a nepretržitosť držby počas celej vydržacej doby. Právne následky vydržania nastávajú len vtedy, ak sú súčasne splnené všetky tieto predpoklady (podmienky). Pod oprávnenou držbou, ktorá už ako bolo uvedené vyššie, musí byť preukázaná počas celej vydržacej doby, je potrebné chápať faktické ovládanie veci späté s vôľou, nakladať s ňou ako so svojou v dobrej viere, že táto vec držiteľovi patrí. Dobromyseľnosť držiteľa, keďže ide o vnútorný a psychický stav, nemožno priamo dokázať, ale možno o nej usudzovať z okolností, v ktorých sa tento psychický stav prejavuje navonok, čo treba vždy hodnotiť objektívne o tom, či tento mal alebo nemal, prípadne mohol mať pochybnosti o tom, že vec mu skutočne patrí. Platí zásada, že pre existenciu dobrej viery držiteľa nepostačuje len jeho tvrdenie, že mu vec patrí, ale je potrebné, aby toto tvrdenie bolo podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno vyvodit', že je dôvodné. Okolnosť, z ktorej možno usudzovať existenciu dobromyseľnosti, musí v spore preukázať navrhovateľ domáhajúci sa deklarovania svojho vlastníckeho práva na základe vydržania a teda predpokladom navrhovateľovho úspechu v tomto konaní je, okrem iného, aj jeho povinnosť tvrdiť a preukázať okolnosti svedčiace o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia veci - nadobúdacieho titulu. V prípade splnenia zákonom určených podmienok dochádza k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu rozhodnutie žiadneho štátneho orgánu. Rozhodnutie súdu vydaného na základe určovacieho návrhu (§

80 písm.c/ Obč.súd.por.) má povalu deklarátorneho rozhodnutia, teda rozhodnutia, ktorým sa deklaruje existujúci právny stav.

Podľa obyčajového práva v prípade nehnuteľnosti platila 32-ročná vydržacia lehota. S účinnosťou od 1.1.1951 bol prijatý Občiansky zákonník Zákonom č. 141/1950. Nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním upravené ust. § 115 - § 118. Podľa ust. § 566 ods. 1 tohto zákona lehota, ktorá začala bežať pred 1.1.1951 sa skončí, ak tento zákon určuje kratšiu lehotu, najneskoršie uplynutím tejto kratšej lehoty počítanej odo dňa 1.1.1950; ak určuje dlhšiu dobu, uplynutím tejto dlhšej lehoty, počítanej odo dňa, keď lehota začala bežať. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. až do jeho novely vykonanej Zák.č. 131/1992 Zb. inštitút vydržania nepoznal. Podľa ust. § 135a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení Zák.č. 131/1982 Zb., účinného od 1.4.1983, ak išlo o pozemok alebo jeho časť, ktorý mal občan nepretržite v držbe 10 rokov a ku ktorému by sa inak mohlo zriadiť právo osobného užívania, nadobudol vlastníctvo k pozemkom alebo jeho k časti štát; občan nadobudol právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku. Podľa prechodného ust. § 507a ods. 3 (teraz § 865 ods. 3) Občianskeho zákonníka mohla byť započítavaná do vydržacej doby aj doba pred účinnosťou tejto novelizácie, neskončila sa skôr ako 31.1.1984. Ďalšia novela Občianskeho zákonníka vykonávaná Zák.č. 509/1991 Zb., účinná od 1.1.1992, priniesla zmenu ohľadne úpravy nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, pokiaľ ide o vydržanie vlastníctva k pozemkom. K nadobudnutiu práva vydržaním dôjde, ak sú po nadobudnutí účinnosti Novely č. 509/1991 Zb. splnené všetky predpoklady.

Podľa obyčajového práva do 1.1.1951 ak došlo medzi spoluvlastníkmi k reálnemu rozdeleniu nehnuteľnosti na samostatné časti a tieto v takomto rozdielnom stave sa dlho užívali, došlo v zmysle rozh. 911/1932 Úr.zb k zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľnosti. Takúto dohodu strán o delbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností, treba považovať za dohodu nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva. Svedkyňa F. L., ako aj odporkyne 1./, 2./, potvrdili, že k reálnej delbe predmetných nehnuteľností došlo v čase, keď sa sestry B. L. a Z. D. privydali na Vyšnú Bocu. G. D., dcéra Z. D., sa narodila v r. XXXX, už v manželstve, takže k reálnej delbe došlo najneskôr v 20-tych rokoch minulého storočia. Od uvedeného obdobia L. užívali maštal', ku ktorej určenia vlastníckeho práva sa podanou žalobou navrhovateľ domáha, ako aj pozemok parc.č. 1283 a D. užívali časť parc.č. 1282 a na nej postavený senník, ktorý bol zbúraný v 90-tych rokoch minulého storočia, čo napokon potvrdila aj ohliadka na mieste samom a z ktorého dôvodu zobral navrhovateľ žalobu v časti čo do určenia vlastníckeho práva k parc.č. 1282/2 o výmere 159m² - trvalé trávnaté porasty, vytvorenej odčlenením z pôvodnej parc.č. 1282 o výmere 2191m², späť. Z tohto dôvodu sa B. L. cítila byť vlastníčkou spornej nehnuteľnosti, nikto nikdy jej vlastnícke právo nerozporoval, do jej vlastníckeho práva nezasahoval a z ktorého dôvodu časť nehnuteľnosti následne Kúpnu zmluvou zo dňa 23.3.1982 previedla na navrhovateľa. Jednoznačne vôľou navrhovateľa bolo odkúpiť maštal' a prístup k nej, za účelom uskladnenia materiálu, keďže navrhovateľ si v r. 1980 v blízkosti maštale postavil rekreačnú chatu. Listom zo dňa 14.6.1982 vlastníčka B. L. požiadala Miestny národný výbor Vyšná Boca o udelenie súhlasu na odpredaj maštale a prístupu k nej; rada MNV Uznesením č. 61/82 zo dňa 31.8.1982 súhlasila s odpredajom maštale postavenej na pozemku parc.č. 1283 o výmere 86m² (MNV nemôže nahrádzať vôľu zmluvných strán a uvedenie čísla parcely špecifikovalo nehnuteľnosť na nej stojacu, keďže maštal' nemala pridelené súpisné číslo) a následne na to bola medzi B. L. a navrhovateľom dňa 23.3.1983 uzavretá Kúpno-predajná zmluva, predmetom ktorej bola maštal' a časť pozemku okolo maštale. Uvedenú Kúpnu zmluvu koncipovala dcéra B. L., p. F. L., ktorá potvrdila, že nemala k dispozícii všetky potrebné poklady, preto došlo k nesprávnemu uvedeniu parc.č. 1282, namiesto 1283. Pokiaľ sa v Dohode uvádza výmera 2 áre okolo maštale, v takomto rozsahu navrhovateľ nikdy nevstúpil do užívania predmetného pozemku, od kúpy uvedenej nehnuteľnosti nerušene, dobromyseľne užíval len maštal' bez súpisného čísla a priestor okolo tejto hospodárskej budovy, ktorý mu slúžil na prístup k nej a na uskutočňovanie potrebných opráv. Vydržacia lehota začala navrhovateľovi plynúť 1.4.1983 a uplynula uplynutím 10 rokov, teda 1.4.1993, v ktorom čase už Občiansky zákonník upravoval podmienky vydržania (po 1.1.1992). Vlastnícky vzťah vznikol až splnením podmienok potrebných pre vydržanie a pre jeho určenie je rozhodujúci stav v čase, keď sa tento určuje. Navrhovateľ sa dozvedel o tom, že predmetná nehnuteľnosť bola v podielovom spoluvlastníctve na rozhraní r. 1998 - r. 1999 (ktorú skutočnosť žiadny z odporcov nerozporoval), teda po uplynutí vydržacej lehoty. Navrhovateľ preukázal právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý síce nebol spôsobilý pre zápis v katastri nehnuteľností, ale svedčí o jeho dobromyseľnosti, od kúpy spornej nehnuteľnosti si počínal ako vlastníč, spornú nehnuteľnosť užíval, žiadny z odporcov, prípadne z ich právnych predchodcov, do jeho držby

ničím nezasahoval a rešpektoval tento stav. Pasívne legitimovanými boli odporcovia 1./ - 3./, 6./ - 11./ ako vlastníci nehnuteľnosti zapísaní na LV č. XXX, kat.úz. N. C., prípadne ako právni nástupcovia Z. C..

V časti, v ktorej zobrať navrhovateľ svoj návrh späť, čo do určenia vlastníckeho práva k novovytvorenej parc.č. 1282/2 a voči odporcom 4./, 5./ súd konanie, podľa ust. § 96 ods. 1 Obč.súd.por., zastavil. S čiastočným späťvzatím návrhu súhlasili všetci odporcovia. Žalobu čo do určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti parc.č. 1283/1 o výmere 45m², ktorá sa nachádza pod maštafou, ako nedôvodnú zamietol, pre neexistenciu právneho titulu a z dôvodu nepreukázania dobromyseľnosti navrhovateľa.

O trovách konania navrhovateľa a odporcov 1./ - 3./, 6./ - 11./ rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 2 Obč.súd.por. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže účastníci mali vo veci úspech pomerný. Navrhovateľ v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel, odporcovia 1./ - 3./, 6./ - 11./ v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v časti, v ktorej súd konanie zastavil, keďže navrhovateľ zavinil, že sa konanie zastavilo - ust. § 146 ods. 2 veta prvá Obč.súd.por. a rovnako súd nepriznal náhradu trov konania navrhovateľovi a odporcom 4./, 5./, nakoľko v čase začatia konania neboli známe výsledky dedičského konania po ich neb. otcovi, teda títo účastníci zavinili, že sa konanie v tejto časti zastavilo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.